

Psicologia. Definició i conceptes

La Psicologia està a la base

La psicologia, què és i què pot

La Psicologia és la ciència de l'home i de la dona (certament, també existeix una psicologia animal, però aquí ens vam referir exclusivament a la psicologia humana), és la ciència de la personalitat, manera de ser, i els seus comportaments conseqüents, distintes formes d'actuar i comportaments, tant des de l'aspecte individual com grupal. És la ciència que estudia les causes d'aquests comportaments i personalitat corresponent, siguin aquestes conscients o inconscients. Així com també, la ciència que estudia les seves conseqüències i les seves possibles modificacions, modificacions que la persona pugui aplicar al seu perfeccionament, millora i benestar:

"La Psicologia (humana) és la ciència de l'home i de la dona, de la seva personalitat o manera d'ésser, i dels seus comportaments conseqüents, tant des de la perspectiva individual com grupal, és la ciència que estudia les causes d'aquests comportaments i personalitat corresponent, siguin aquestes conscients o inconscients, així com també les seves conseqüències i les seves possibles modificacions, modificacions que la persona pot aplicar a la seva millora i benestar individuals i socials" (Antoni Ramis Caldentey, 1992).

Atès que la Psicologia és la ciència genuïnament humana, la ciència que millor facilita a la persona la seva pròpia comprensió i millora, no es comprèn com no és una assignatura comuna general al llarg de tots els cursos, de qualsevol sistema educatiu. No estudiem l'home i la dona i si estudiem, en canvi, la seva estructura inerta (biologia, fisiologia, anatomia,...) així com les seves produccions (història, pensament, llenguatge, art, matemàtiques,...) i altres ciències independents de la pròpia humanitat (geologia, física, química, geografia,...). Només interessos polític-econòmics poden explicar aquesta incoherència monumental. Quan en 1990, a Espanya, la Llei Orgànica General del Sistema Educatiu, llei destinada a aplicar les directrius de la Constitució a l'Educació (que cometia la incoherència d'oferir l'educació formal del tram bàsic, obligatori, secundari a no professionals de l'educació), implantava, per primera vegada en la història dels sistemes educatius, la Psicologia com assignatura optativa d'un dels dos cursos de batxillerat, vaig tenir ocasió de preparar i explicar aquesta assignatura en un institut de Palma (1992). El primer any, donada l'escassetat de cursos de batxillerat (només 2), es va oferir als alumnes triar l'única optativa que es donaria, entre "psicologia" i "una altra optativa", de l'àrea de la llengua castellana. 57 alumnes van triar Psicologia i només 3 van triar l'altra optativa. Finalitzant el curs i enquestats els alumnes i les alumnes sobre quina assignatura els havia agradat més i quina assignatura trobaven més pràctica i funcional per a aplicar en la vida quotidiana de persones adultes, la Psicologia va sortir triada, destacada en ambdues enquestes: Record una alumna que ens contestava: "Per descomptat l'assignatura més útil per a la vida, amb molta diferència, haurà estat 'la Psicologia' i,

per a la meua, molt especialment, el tema de la "motivació i comportaments afectius-sexuals" Record que en aquell tema havíem arribat a la conclusió que "tot estava permès excepte allò que pogués fer algun dany a un mateix o a altres persones; tot estava permès des del respecte a un mateix i als altres, i a les seves respectives voluntats". Aquest respecte i autorespeto tan vilipendiat avui dia, per certs polítics, certes classes i certs grups.

La Psicologia comparteix característiques amb la Biologia i amb la Història, ja que és una ciència que té com a objecte d'estudi el comportament humà i també animal, però especialment l'home en les seves dimensions individual i social.

Com hem dit a la seva definició:

- Estudia l'home i la dona com a tals home i dona. Estudia la seva personalitat i les seves conductes.
- La Psicologia és la ciència de la personalitat i de les seves conductes (tant en l'aspecte individual com a social).
- És la ciència que estudia les causes d'aquestes conductes i personalitat (tant si són conscients com inconscients).
- I també estudia les seves conseqüències i les seves possibles modificacions.

La psicologia ens permet aprendre aquests coneixements, per tal de poder-los aplicar a la millora de les relacions interpersonals i a una millor qualitat de vida personal.

La Biologia és la ciència que estudia la vida, la seva organització i les lleis per les que es regeix. Així, doncs, la Biologia estudia a l'home i la dona, però no com a tals home i dona, sinó com a éssers vius. Però, també, en quant a éssers vius, està interessada en la cèl·lula, el caragol, la tomàtiga i el ca, per exemple.

La Història és la ciència que estudia els fets importants que han realitzat els grups humans als diferents llocs i temps (les guerres Púniques, el reinat de Jaume I, la Revolució Francesa, ...). Així, doncs, la Història és una ciència humana i social (no interessa tant el que fa un home tot sol com el que fa un grup col·lectivament). No s'interessa pel devenir dels caragols i dels cans, sinó sols pels fets rellevants dels homes i les dones. Però, per altra banda, no és l'única ciència humana (que estudia alguns aspectes humans). També ho són l'Antropologia, l'Economia, el Dret, la Geografia humana, etc